

[Elisabeth Bruun Olesen]

mellem en hel stribe tilvalg, men med valgene lagt ind i fagene og i de enkelte klasser er god. Vi mener også, at det er godt med store fagblokke med muligheder for tværfag og projektarbejder.

Arnsnormen mener vi kun er acceptabel under den forudsætning, at man sikrer lærerne nogle rimelige arbejdsbetingelser. Og så som det altafgørende: der skal sikres lærerne en efteruddannelse. Det står godt nok i et af de sidste punkter, men det burde vel i virkeligheden være et af de første. En omfattende efteruddannelse af lærerne er jo en forudsætning for, at forslaget overhovedet vil kunne realiseres, og det er en meget omfattende efteruddannelse, der skal til. Alene af den grund mener vi også, at tidsplanen for forslaget er alt for stram.

Steffensen (KrF):

Dette forslag fra SF er jo på mange måder epokegørende i forhold til det nuværende eksisterende gymnasium, og jeg kan straks sige, at den form for gymnasium, som SF her lægger frem, nemlig et fællesgymnasium, ønsker kristeligt folkeparti ikke.

Man kan naturligvis ikke dermed sige, at så må man tage afstand fra alt, hvad der er i forslaget, men forslaget, som det foreligger, kan vi bestemt ikke støtte, og det er der mange grunde til.

For det første synes jeg, som ministeren også har nævnt det i sit indlæg her i dag, at forsøgsresultaterne, som man jo henviser meget til, udlægges entydigt positivt i en alt for lille sammenhæng, og der er i hvert fald efter vores opfattelse ikke baggrund for, at man kan drage så vidtrækkende konklusioner, som SF gør i dette forslag. Det har undervisningsministeren selv belyst meget mere udførligt, så det vil jeg ikke bruge tid på, blot sige, at det i sig selv er et argument for, at man må have det meget mere alsidigt med efter vores opfattelse, før man kan drage så drastiske konklusioner, som SF gør i forslaget.

Efter vores opfattelse skal studentereksamen være både almindennende og studieforberedende, nok så meget som den principielt skal sigte imod erhvervslivet. Det betyder ikke, at det er et enten-eller, men efter vores opfattelse er det helt afgørende, at man bevarer den almene islæt, den almindennende

de islæt, og også primært sigter på det studieforberedende. Alle andre muligheder må vi have styrket i ungdomsuddannelserne af forskellig art, så der bliver så mange muligheder for de unge som muligt.

Fællesfagene er efter vor opfattelse et helt nødvendigt element for både sammenhæng og helhedsforståelse, og derfor må jeg sige, at det opbrud, som der med forslaget her er tale om, mener vi ikke er rigtigt.

Vi ønsker også i kristeligt folkeparti det faglige niveau for gymnasiet fastholdt, men det betyder ikke, at alle de unge, der har både evner og lyst til at gå i gymnasiet, skal hindres deri, tværtimod. Vi ønsker i den forstand ikke nogen adgangs begrænsning til gymnasiet. Vi ønsker ét kriterium for dette, og det er det faglige niveau, og så må de unges evner afgøre, i hvilken uddannelsesform det er bedst for dem at søge ind. Derfor tror vi ikke på det, som SF har fremlagt her. Vi tror, det vil være praktisk umuligt at gennemføre, sådan som det er foreslået med skoleråd og afskaffelse af eksamener. På den facon, som det er lagt frem her, tror jeg ikke, det er holdbart.

Jeg vil slutte med at sige, at jeg synes, det er udmærket, at vi har fået dette forslag frem med de mange punkter, som det indeholder. Jeg vil da også sige, at jeg synes, det er rimeligt, at elementer i det indgår i den videre debat om gymnasiet, og det må naturligvis falde sammen med det, som vil komme, når regeringsforslaget foreligger.

Pia Kjærsgaard (FP):

SF ønsker med dette beslutningsforslag bl.a. at ophæve de traditionelle faggrænser og i stedet indføre 4 fagblokke. Her skal engelsk være 1. hovedsprog og 2. hovedsprog f.eks. russisk, og så kan man jo sige: nå ja, hvorfor ikke? Hvad med dansk? Det er jo faktisk de fleste borgeres modersmål, og i det hele taget bør der nok sættes spørgsmålstegn ved, om der skal være obligatoriske fag i gymnasiet. Det er de unges uddannelse og fremtid, det gælder, og hvorfor skal de ikke selv have mulighed for at vælge netop de fag, de vil have? Det kan ærligt talt være svært at se det logiske i, at en ung, der senere vil studere f.eks. fransk, skal tvinges til at have matematik i gymnasiet – og omvendt.